

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Urto/3/2013
Identifikačné číslo spisu:	9013899479
Dátum vydania rozhodnutia:	29.05.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Pavol Toman
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:9013899479.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom dňa 29. mája 2013, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Pavla Tomana a sudcov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Gabriely Šimonovej v konaní o uznanie cudzieho rozhodnutia, prerokoval odvolanie odsúdeného A. G. , proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave, z 20. marca 2013, sp. zn. 1 Ntc 1/2013, a rozhodol

rozhodol:

Podľa § 518 ods. 4 Tr. por. odvolanie odsúdeného A. G. sa z a m i e t a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 20. marca 2013, sp. zn. 1 Ntc 1/2013, podľa § 17 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z.z. rozhodol o uznaní rozsudku Krajského súdu Linz, sp. zn. 22 Hv 121/12b zo dňa 19. novembra 2012, ktorým bol A. G., nar. X. E. XXXX v S., občan Slovenskej republiky uznaný vinným zo spáchania zločinu lúpeže podľa § 142 ods. 1 Trestného zákonníka Rakúskej republiky a bol mu za to uložený, pri zohľadnení rozsudku Okresného súdu v Linzi, sp. zn. 14 U 115/12y zo dňa 9. augusta 2012, dodatočný trest odňatia slobody na štrnásť mesiacov.

Krajský súd zároveň rozhodol o zaradení odsúdeného na výkon trestu podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie odsúdený A. G.. Podstata dôvodov jeho odvolania spočívala v tom, že sa domáhal prehodnotenia rozhodnutia o uznaní rozsudku Rakúskej republiky. Argumentoval tým, že od malička vyrastal s celou rodinou v Rakúsku a má tam bydlisko, ako aj najdôležitejšie sociálne vzťahy.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že odvolanie odsúdeného nie je dôvodné.

Po predložení žiadosti štátu pôvodu o uznanie a výkon citovaného rozhodnutia, po písomnom vyjadrení prokurátora, rozhodol v zákonnej lehote o predmetnej otázke na neverejnom zasadnutí Krajský súd v Bratislave, ako súd vecne a miestne príslušný. Postupoval tak na podklade predloženého procesného

spisu obsahujúceho všetky nevyhnutné dôkazy a pretože dôvod na odmietnutie uznania a výkonu rozhodnutia podľa § 16 nezistil, v súlade s § 17 ods. 1 zákona rozhodol spôsobom uvedeným vo výrokovej časti napadnutého rozsudku.

K odvolacím námietkam odsúdeného možno len uviesť, že boli Najvyšším súdom Slovenskej republiky vyhodnotené ako nedôvodné, nakoľko rozhodnutie súdu o uznaní a výkone cudzieho rozhodnutia má svoj presný procesný postup a vyžaduje splnenie určitých materiálnych podmienok, predovšetkým podľa § 15 a nasl. Zákona č. 549/2011 o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z.z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov.

Ustanovenie § 16 ods. 1 písm. a/ až l/, ods. b2 zák. č. 549/2011 Z.z. vymedzuje dôvody odmietnutia uznania a výkonu cudzieho rozhodnutia a v prípade, ak súd nezistil takéto dôvody na jeho odmietnutie a výkon, rozhodne o uznaní rozhodnutia a súčasne aj o tom, že sa rozhodnutie vykoná (§ 17 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z.z.).

Z citovaných ustanovení uvedenej zákonnej normy vyplýva, že prvostupňový súd, v prípade štátneho občana Slovenskej republiky odsúdeného na trest odňatia slobody v niektorom z členských štátov Európskej únie, za predpokladu splnenia zákonných podmienok ustanovení § 15 a § 16 nemôže konať inak, než na základe návrhu Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky (spolu s osvedčením čl. 5 Rámcového rozhodnutia Rady 2008/909/SVV z 27. novembra 2008), cudzie rozhodnutie uznať.

Ustanovenie § 4 zákona 549/2011 Z.z. upravuje rozsah jeho pôsobnosti. Podľa ods. 1 rozhodnutie možno v Slovenskej republike uznať a vykonať, ak skutok, pre ktorý bolo rozhodnutie vydané, je trestným činom aj podľa právneho poriadku Slovenskej republiky, ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak, a ak

a) odsúdený je štátnym občanom Slovenskej republiky a má obvyklý pobyt na území Slovenskej republiky alebo má na jej území preukázateľné rodinné, sociálne alebo pracovné väzby, ktoré môžu prispieť k uľahčeniu jeho nápravy počas výkonu trestnej sankcie spojennej s odňatím slobody na území Slovenskej republiky,

b) odsúdený je štátnym občanom Slovenskej republiky, nemá obvyklý pobyt na území Slovenskej republiky, ale po výkone trestnej sankcie spojennej s odňatím slobody má byť vyhostený na základe rozhodnutia vydaného v súdnom konaní alebo správnom konaní na územie Slovenskej republiky, alebo

c) odsúdený sa zdržiava na území Slovenskej republiky alebo na území členského štátu a súd na základe postupu podľa § 13 vysloví súhlas s prevzatím rozhodnutia na jeho uznanie a výkon v Slovenskej republike na základe žiadosti príslušného orgánu členského štátu.

Tak ako na to správne poukázal prvostupňový súd v odôvodnení napadnutého rozsudku odsúdený A. G. síce nemá na území Slovenskej republiky obvyklý pobyt, ale po výkone trestu odňatia slobody na základe rozhodnutia Bundespolizeidirektion Linz, sp. zn. GZ: 10711487/FRB zo dňa 26. júna 2012 bude vyhostený z Rakúskej republiky na územie Slovenskej republiky.

Z pohľadu vyššie uvedeného sú odvolacie námietky odsúdeného A. G. irelevantné a ako také ich odvolací súd nemohol akceptovať. Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky jeho odvolanie zamietol ako nedôvodné.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.